

Ο τρακοσάρης

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

— Σαν πάρη να σαπίζη το κορμί τα σκουλήκια βγαίνουν να το φάνε.

Είπε ο Μπαρμπα-Νικόλας, κουνώντας το κεφάλι του, στον καφενέ, και δείχνοντας με το χέρι του κάτω στο γιαλό. Οι άλλοι σήκωσαν τα μάτια να ιδούν. Σκυφτός, με τη χοντρή του μαγκούρα περασμένη από το ένα χέρι, με το κόκκινο μαντήλι από το άλλο, με το μακρύ σταχτερό σάλι ριγμένο στον ώμο, περνούσε ο Γερο-Τρακοσάρης. Ένα σάψαλο εκεί, με το ένα πόδι στο λάκκο!

— ... Τα σκουλήκια μαθές βγαίνουν να το φάνε, ξαναείπε δυνατώτερα ο Μπαρμπα-Νικόλας. Ανθρώπινα σκουλήκια. Αχόρταγα σκουλήκια. Όλο τρώνε κι' όλο πεινάνε.

Του είχε ανεβή το αίμα να τον πνίξη. Δεν μπορούσε να βαστάξη. Κάθε φορά που περνούσε ο Γερο — Τρακοσάρης από τον καφενέ, του άναβαν τα αίματα. Το ήξεραν όλοι και δε μιλούσαν. «Ας βγάλη το άχτι του ο άνθρωπος. Με το δίκη του...» [\(περισσότερα...\)](#)